

[J. S. Foget.]

rigtigt, naar vi siger, at vi har overladt de 3 anerkendte Eksportører at ordne det inden for de 3 Grupper, som omfatter samtlige Eksportører her i Landet.“ Altsaa en direkte Henholden sig til Redegørelsen fra det ærede Medlems Side. I det stenografiske Referat Side 128, hvor Politivadokaten er gaaet meget stærkt i Rette med Generalsekretær Høgsbro Holm om hans meget vaklende og ofte vildledende Forklaringer, siger Dommeren:

„Det er heller ikke, saa vidt jeg ser, det, om det er vejlet paa Guldvægt, Politivadokaten gør gældende altsaa, om Svaret indeholder visse Unøjagtigheder, det vilde ingen bebrejde Udvalget under disse Omstændigheder, men dette, at Svaret i Bund og Grund er forkert i sin Udtryksmaade.“

Det er Dommerens Udtalelse, jeg her nøjagtigt citerer efter det stenografiske Referat. Hertil udtaler Høgsbro Holm:

„Det kan jeg ikke indrømme“.

Høgsbro Holm henholder sig ogsaa til Redegørelsen, han nægter at indrømme, at den af ham affattede Redegørelse er forkert. Altsaa er det stadig Redegørelsen, som de Herrer Medlemmer af Udvalget henholder sig til og afgiver Forklaring i Henhold til. Saaledes kunde jeg fortsætte med forskellige andre Citater, dette er et tilstrækkeligt Udpluk af det stenografiske Referat til at paavise, at de Medlemmer af Udvalget, der blev afhørt, stadig henholdt sig til den Redegørelse, der er afgivet.

Saa siger den højtærede Justitsminister, at Redegørelsen ikke var afgivet til Brug for noget retsligt Forhør, men indrømmer dog selv, at den alligevel var afgivet under retsligt Ansvar i Henhold til § 163 over for Landbrugsministeren. Nu kan det Spørgsmaal jo diskuteres, hvorvidt man fra Regeringens Side allerede da havde planlagt en kriminel Undersøgelse, et Forsøg paa at bringe Spørgsmaalet for Retten. Jeg siger udtrykkeligt, at det kan diskuteres, for i saa Henseende er jeg selvsagt ikke i Stand til at dokumentere noget. Men Redegørelsen blev forlangt skriftlig, hvorfor? Selvsagt for at give Anledning til det, der skete, for at man kunde affatte en Erklæring, som imødegik den, og som blev benyttet som Grundlag for den retslige Undersøgelse.

Den højtærede Justitsminister siger, at denne Redegørelse ikke var nogen Forklaring for Retten og heller ikke kunde være strafbar i Henhold til § 163, efter at Ministeren selv har indrømmet, at den er afgivet til Landbrugsministeren, og at den

er afgivet til Brug i retslige Forhold. Jeg mener, det er en saadan Selvmodsigelse, som man næppe nogen Sinde kommer ud for. Den højtærede Minister modsiger sig selv i saa høj Grad, som jeg nu ikke havde tiltænkt den Mand det, som jeg dog ellers anser for at være en fremragende Polemiker.

Jeg vil gerne til det Spørgsmaal sige: Tror man nu, det er klogt fra Regeringens Side, fordi man een Gang har traadt i Spinaten, saa at fortsætte med det? Tror man, det er klogt, efter at man har gjort forskellige, ja, jeg maa vel godt sige Dumheder, saa at fortsætte med at gøre dem endnu større ved at afvise Spørgsmaalets Undersøgelse for Retten? Hvis det var saaledes, som den højtærede Justitsminister paastaar — og Ministerens Indlæg kan i allerhøjeste Grad sammenlignes med en Sagførers Procedure for Retten, noget Bevismateriale var der ikke, det var ren og skær Procedure —, saa vilde der jo ikke være noget i Vejen for, at man med Sindsro kunde lade Retten tale i det Spørgsmaal, saa vilde der ikke være noget som helst i Vejen for, at man sagde: Naar de endelig ønsker det, lad det saa komme for Retten, og lad Retten saa tale i det Spørgsmaal. Retten har talt, siger den højtærede Justitsminister. Jeg vil da gerne henholde mig til Østre Landsrets Dom. I Byretsdommen erklærer man, at Redegørelsen er forkert i sin Udtryksmaade, men at man savner Grundlag for at tro, at den er afgivet mod bedre Vidende. Ja, det havde jeg dog ikke tænkt mig Ministeren vilde polemisere paa. Redegørelsen er afgivet af de Folk, som selv har bestemt Administrationen, den er afgivet af Generalsekretær Høgsbro Holm, af Storeksportørerne, som er Medlemmer af Udvalget, og af de øvrige Medlemmer af Udvalget. Redegørelsen er afgivet af Eksportudvalget og dets Generalsekretær, altsaa af det Udvalg, som selv ved, hvad det har bestemt, og hvorledes det hele er tilrettelagt. Og nu vil Ministeren, at de skal dømmes efter Taabeparagraffen. Nu vil Ministeren, at man skal bedømme efter det, at de ikke var vidende om det, de skrev. Det er en Art Polemik, som jeg synes paa Forhaand fordømmer sig selv. Ved de Herrer i Eksportudvalget og dets Sekretær da overhovedet ikke, hvad de selv har taget Bestemmelse om? Ved de ikke, hvorledes de har tilrettelagt Eksporten? Ved de ikke, hvorledes de har tilrettelagt Opkøbet? Ved de ikke, hvorledes de har ordnet Forholdet med Salg af Flæsk og lignende? Det er dog dem, der har bestemt det, det er dem, der har truffet